

Sygn. akt: III U 884/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. do SO Monika Obrębska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Bednarek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 grudnia 2013r. w O.

sprawy z odwołania T. S.

przy udziale ubezpieczonych R. K., F. K., G. K., Ł. D., P. D., P. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

o ustalenie nieistnienia obowiązku ubezpieczenia społecznego

na skutek odwołania T. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

nr (...) z dnia 25.09.2012r. znak (...)

nr (...) z dnia 28.09.2012r. znak (...)

nr (...) z dnia 27.09.2012r. znak (...)

nr (...) z dnia 27.09.2012r. znak (...)

nr (...) z dnia 27.09.2012r. znak (...)

nr (...) z dnia 28.09.2012r. znak (...)

orzeka:

1. oddała odwołania;
2. zasądza od odwołującego T. S. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27.09.2012r. Nr (...) Oddział ZUS w P. Inspektorat w O. stwierdził, że R. K. jako pracownik u płatnika składek T. S. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i chorobowemu w okresie od 22.09.2005 do 7.05.2006r.

Decyzją z dnia 25.09.2012r. Nr (...) Oddział ZUS w P. Inspektorat w O. stwierdził, że Ł. D. jako pracownik u płatnika składek T. S. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i chorobowemu w okresie od 25.05.2005r. do 14.11.2005r.

Decyzją z dnia 27.09.2012r. Nr (...) Oddział ZUS w P. Inspektorat w O. stwierdził, że G. K. jako pracownik u płatnika składek T. S. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i chorobowemu w okresie od 01.07.2008r. do 31.08.2008r.

Decyzją z dnia 27.09.2012r. Nr (...) Oddział ZUS w P. Inspektorat w O. stwierdził, że F. K. jako pracownik u płatnika składek T. S. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i chorobowemu w okresie od 27.07.2005r. do 21.09.2005r. i od 01.12.2006r. do 31.10.2007r.

Decyzją z dnia 28.09.2012r. Nr (...) Oddział ZUS w P. Inspektorat w O. stwierdził, że P. D. jako pracownik u płatnika składek T. S. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i chorobowemu w okresie od 13.08.2005r. do 21.09.2005r.

Decyzją z dnia 28.09.2012r. Nr (...) Oddział ZUS w P. Inspektorat w O. stwierdził, że P. J. jako pracownik u płatnika składek T. S. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i chorobowemu w okresie od 26.03.2010r. do 03.05.2010r.

Powyższe decyzje zostały zaskarżone przez płatnika składek T. S.. W odwołaniach od powyższych decyzji T. S. wydanym decyzjom ZUS zarzucił naruszenie art. 7 kpa w zw. z art. 77 § 1 i 2 kpa w zw. z art. 107 § 1 kpa, polegające na niewyczerpującym zebraniu i rozpatrzeniu całego materiału dowodowego i niepodjęciu wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i załatwienia sprawy, w tym niewyjaśnienie czy ubezpieczeni w okresach wskazanych w zaskarżonych decyzjach świadczyli pracę w sposób ciągły czy dokonywali jedynie sporadycznie tj. kilka – kilkanaście razy (dni)

określonych czynności, nie wchodząc tym samym z płatnikiem składek w stosunek pracy oraz niewyczerpującym zebraniu i rozpatrzeniu całego materiału dowodowego i niepodjęciu wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i załatwienia sprawy, mające postać subiektywnej oceny materiału dowodowego, przyjęciu jako zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy protokołu przesłuchania ubezpieczonych w niezbędnym dla potrzeb wydania decyzji zakresie, z pominięciem wypowiedzi wskazujących na okoliczności podważające przyjętą tezę oraz pominięciem wyjaśnień płatnika składek, poprzez nieodniesienie się do nich w żaden sposób, a w konsekwencji błąd w ustaleniach faktycznych, skutkujący podjęciem decyzji o objęciu ubezpieczonych ubezpieczeniem emerytalnym, rentowymi, wypadkowym, chorobowym za okresy wyszczególnione w decyzjach.

Wskazując na powyższe wniósł o uchylene zaskarżonych decyzji w całości oraz rozstrzygnięcie co do istoty sprawy poprzez orzeczenie, iż ubezpieczeni, nie podlegali obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnym, rentowym, wypadkowemu, chorobowemu w okresach wskazanych w decyzjach w związku z faktem, iż w okresach tych nie byli pracownikami płatnika składek T. S., ewentualnie o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych.

W uzasadnieniu odwołań T. S. podniósł, że ZUS w sposób niezwykle lakoniczny uargumentował podstawy swego rozstrzygnięcia. Odwołujący podkreślił, że ubezpieczeni w trakcie przeprowadzanych przesłuchań wskazywali, iż nie świadczyli w w/w okresach pracy na rzecz firmy (...), jak i J. S.. Odwołujący wskazał, że ZUS przyjął, że

ubezpieczeni świadczyli pracę w całym okresie począwszy od daty wystawienia najwcześniejszego z raportów do dnia podpisania umowy o pracę, nie odnosząc się do wypowiedzi ubezpieczonych, z których wynikało, że nie świadczyli pracy codziennie. ZUS nie odniósł się też do pisemnych zastrzeżeń płatnika, w których podnosił on, że ubezpieczeni przed zawarciem umowy o pracę świadczyli pracę jedynie okazjonalnie.

ZUS w odpowiedziach na odwołania wniósł o ich oddalenie podnosząc, że zaskarżone decyzje zostały wydane w oparciu o ustalenia dokonane w toku przeprowadzonej kontroli płatnika składek T. S.. W wyniku tejże kontroli ustalono, że płatnik składek prowadzi działalność gospodarczą od 1.02.1995r., a podstawowym profilem działalności są roboty dotyczące budowy dróg i autostrad. Na potrzeby prowadzonej działalności zatrudnia w ramach umów o pracę pracowników na stanowiskach: kierowca, mechanik, kierowca-mechanik, operator koparko - ładowarki, pracownik biurowy. Przed formalnym spisaniem umowy o pracę, czy też umowy zlecenia, płatnik zatrudniał osoby na tzw. okres próbny, bez potwierdzania tego faktu na piśmie, na okres od 1 do 12 miesięcy, bez wykazywania godzin pracy ani osiąganych przez zatrudnione osoby przychodów. Przydział zadań zatrudnione osoby otrzymywały każdego dnia roboczego przed rozpoczęciem pracy od swojego przełożonego. W opisanych warunkach pracowali ubezpieczeni wskazani w zaskarżonych decyzjach. W oparciu o dowody w postaci protokołów przesłuchania pracowników, raportów dziennych i kart drogowych organ rentowy uznał, że ubezpieczeni byli faktycznie zatrudnieni u płatnika składek T. S. także w okresach wskazanych w decyzjach i z tego tytułu winni podlegać obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym jako pracownicy. Przy wydawaniu decyzji organ miał na uwadze także materiał zgromadzony w śledztwie prowadzonym przez CBS w B..

Sąd O k ręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił i zważył, co następuje:

Odwołania nie są zasadne i nie zasługują na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie spór pomiędzy stronami sprowadzał się do rozstrzygnięcia czy ubezpieczeni Ł. D., G. K., R. K., F. K., P. D. i P. J. w okresach wskazanych w decyzjach, tj. w okresach poprzedzających formalne zawarcie z nimi umowy o pracę, świadczyli na rzecz odwołującego T. S. pracę charakterystyczną dla umowy o pracę. Ustalenie istnienia stosunku pracy przesądza bowiem o istnieniu obowiązku ubezpieczeń społecznych w odniesieniu do ubezpieczonych.

Stosownie do treści art. 8 ust. 1, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1 i art. 13 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne, które są pracownikami od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku. Zgodnie natomiast z art. 22 § 1 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju, na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudnienia pracownika za wynagrodzeniem. W świetle art. 22 § 1¹ k.p. zatrudnienie w warunkach określonych w § 1 jest zatrudnieniem na podstawie stosunku pracy, bez względu na nazwę zawartej przez strony umowy. Przy zachowaniu warunków wykonywania pracy, określonych w § 1, w myśl art. 22 § 1² k.p. - nie jest dopuszczalne zastąpienie umowy o pracę umową cywilnoprawną.

W świetle art. 22 k.p. stosunek pracy charakteryzuje się: zatrudnianiem pracownika za wynagrodzeniem, we wskazanym przez pracodawcę czasie i miejscu, w którym pracownik ma osobiście wykonywać pracę określonego rodzaju, na rzecz i pod kierownictwem pracodawcy.

W ocenie Sądu przeprowadzone w przedmiotowej sprawie postępowanie wykazało, że w okresach wskazanych w zaskarżonych decyzjach charakter zatrudnienia wszystkich ubezpieczonych pozwala bezsprzecznie na przyjęcie, że było to zatrudnienie w ramach stosunku pracy.

Świadek I. P., która z ramienia ZUS dokonywała kontroli u płatnika składek podała, że ustaleń odnośnie okresów ubezpieczenia dokonała głównie na podstawie zeznań pracowników, protokołów kontroli głównego inspektora transportu drogowego, kart pracy, kart tachografów, wz –ek i kart drogowych. Świadek podała, że zauważalne było, że osoby, które nie pracowały już w firmie potwierdzały, że faktycznie pracowały bez umowy, natomiast osoby w dalszym ciągu zatrudnione zasłaniały się w tym zakresie niepamięcią. Świadek potwierdziła okoliczności zawarte w protokole kontroli.

Z dowodów z dokumentów zgromadzonych w trakcie kontroli ZUS wynika, że R. K. został zgłoszony do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu zatrudnienia u płatnika składek w okresie 08.05.2006r. do 31.03.2007r., tj. na okres, na jaki została zawarta umowa o pracę. Nie został natomiast zgłoszony z tytułu zatrudnienia na umowę o pracę do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych w okresie od 22.09.2005r. do 07.05.2006r. Ubezpieczony przesłuchany w charakterze strony przyznał, że przed formalnym zawarciem umowy o pracę pracował u odwołującego, ale nie potrafił wskazać konkretnej daty początku zatrudnienia. Zaznaczył jednak, że po rozpoczęciu tej pracy miała ona charakter ciągły, codzienny. W tym czasie pracę świadczył codziennie w godzinach 7-19, czasami krócej. Pracował również w soboty, nie miał przerw w pracy. Ubezpieczony jednoznacznie podkreślił, że charakter jego pracy przed zawarciem formalnej umowy o pracę, jak też po jej zawarciu niczym się różnił. Godziny pracy wyznaczał mu pan S. i to on informował go kiedy ma się stawić do pracy i co ma robić, wynagrodzenie miał płacone chyba tygodniowo, było one określone stawką godzinową. Ubezpieczony przyznał, że przed zawarciem formalnej umowy o pracę sporządzał raporty dzienne i karty drogowo, które sporządzało się jedynie wtedy, gdy wozilo się transporty do Gminy czy do Zarządu Dróg. Jeśli odbiorca takich kart nie wymagał, to się ich nie sporządzało. Po ujawnieniu ubezpieczonemu jego zeznań z akt kontroli ZUS R. K. przyznał, że z obawy o konsekwencje ze strony pracodawcy zeznawał wówczas, że pracował tylko w okresie wynikającym z umowy, choć nie była to prawda. Fakt, iż w/w rzeczywiście świadczył pracę na rzecz T. S. w spornym okresie potwierdzają też raporty dzienne z 17.10.2005r., 11.2005r., 28 miesiąc nieczytelny 2005r., 21.10.2005r., 07.04.rok nieczytelny, 27.09.2005r., 22.09.2005r., 05.05.2006r., 21.10.2005r. (vide akta kontroli).

P. J. został zgłoszony do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu zatrudnienia u płatnika składek w okresie 04.05.2010r. do 31.05.2011r., tj. na okres, na jaki została zawarta umowa o pracę. Nie został natomiast zgłoszony z tytułu zatrudnienia na umowę o pracę do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych w okresie od 26.03.2010r. do 03.05.2010r. Również ten ubezpieczony przesłuchany w charakterze strony przyznał, że przed formalnym zawarciem umowy o pracę pracował u odwołującego. twierdził, że było to raz, dwa razy w tygodniu. Zeznał, że to S. dzwonił do niego i mówił mu, że potrzebuje kierowcy, mówił w jakie dni i kiedy ma przyjść do pracy i gdzie jechać. To on wydawał mu polecenia. Za wykonaną pracę otrzymywał wynagrodzenie określone stawką godzinową. Fakt, iż ubezpieczony rzeczywiście świadczył pracę w spornym okresie potwierdzają też dokumenty w postaci raportów dziennych z 26.03.2010r., 19, 22 i 29.04.2010r. oraz tarczka tachografu (vide akta kontroli).

G. K. został zgłoszony do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu zatrudnienia u płatnika składek w okresie 01.09.2008r. do 10.08.2011r., tj. na okres, na jaki została zawarta umowa o pracę. Jednocześnie nie został zgłoszony z tytułu zatrudnienia na umowę o pracę do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych w okresie od 01.07.2008r. do 31.08.2008r. Również ten ubezpieczony przesłuchany w charakterze strony przyznał, że przed formalnym zawarciem umowy o pracę pracował u odwołującego od czerwca 2008r. Pierwszą rozmowę w sprawie pracy odbył z T. S., później polecenia wydawał mu J. S., który głównie zajmował się sprawami firmy. To on mówił kiedy ma się stawiać do pracy i co robić. Zeznał, że podjął pracę pracownika fizycznego. Była to praca w terenie w okolicach O.. Były to wyjazdy tygodniowe. W takim charakterze pracował 4 – 5 tygodni. Później pracował na terenie firmy jako pracownik fizyczny, a następnie jako kierowca. G. K. podkreślił, że przez ten czas od końca czerwca 2008r. pracował we wszystkie dni powszednie, dodatkowo w soboty. Wynagrodzenie otrzymywał tygodniowo, było ono określane stawką godzinową. Już po zawarciu umowy o pracę z T. S., polecenia w dalszym ciągu wydawał mu J. S.. Ubezpieczony podał, że sporządzał raporty dzienne i karty drogowo, które przekazywał do biura. Zeznał, że widział, że po wkroczeniu do firmy (...) raporty były masowo niszczone. Przyznał, że nie rozstał się z J. S. w zgodzie, ale podkreślił, że zeznawał prawdę. Uprzedził J. S., że powie, jak faktycznie było.

F. K. został zgłoszony do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu zatrudnienia u płatnika składek w okresie od 22.09.2005r. do 30.11.2006r. i od 1.11.2007r. do 03.06.2011r., tj. na okresy, na jakie zostały zawarte umowy o pracę. Jednocześnie nie został zgłoszony z tytułu zatrudnienia na umowę o pracę do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych w okresie od 27.07.2005r. do 21.09.2005r. i od 1.12.2006r. do 31.10.2007r. Zeznan F. K. przesłuchanego w charakterze strony, jak też składanych w toku postępowania kontrolnego prowadzonego przez ZUS wynika, że był on zatrudniony u T. S. dwukrotnie. Przed zawarciem formalnych umów pracował u odwołującego podobnie jak inni na tzw. okres próbny. Przede zawarciem pierwszej umowy pracował około dwóch miesięcy jako kierowca - mechanik. Warunki zatrudnienia ustalał z odwołującym w obecności J. S.. Wynagrodzenie ustalono wg stawki godzinowej. Zeznał, że otrzymał świadectwa pracy na okresy zatrudnienia od 22.09.2005r. do 30.11.2006r. i od 1.11.2007r. do 3.06.2011r. Zeznał również, że przed zatrudnieniem od 1.11.2007r. pracował bez umowy pisemnej. W firmie (...) pracował od poniedziałku do piątku od godziny 7 do 17, średnio 10 godzin dziennie, czasami w soboty. W dni świąteczne nie pracował, ale w niedziele pełnił dyżury - był pod telefonem. Początkowo za pracę na dyżurze nie płacono mu wynagrodzenia. Do jego obowiązków należało wypełnianie każdego dnia raportów dziennych. Wypłaty dokonywane były przeważnie raz w tygodniu. Po przyjeździe do pracy rano J. S. wydawał mu polecenia i mówił co ma robić. Zeznał także, że był kontrolowany przez Inspekcję Drogową przed formalnym okresem zatrudnienia, tj. w dniu 30.08.2005r., sprawa dotyczyła przeładowania samochodu. Chciał, aby mandat został zapłacony przez p. S., bo uważał, że nie może ponosić odpowiedzialności za przeładowanie samochodu. W okresie pracy wypełniał raporty dzienne każdego dnia. Po przedstawieniu mu raportu dziennego z dnia 27.07.2005r. potwierdził, że w tym dniu wykonywał pracę na rzecz firmy (...) – woził pospółkę, żwir na remont drogi prowadzony przez Urząd Gminy w K.. Ubezpieczony zaznaczył, że charakter jego pracy w okresach poprzedzających formalne zawarcie umowy o pracę niczym się nie różnił. Fakt, iż w/w rzeczywiście świadczył pracę na rzecz T. S. w spornych okresach potwierdzają też m.in. raporty dzienne (vide akta kontroli).

Ł. D. został zgłoszony do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu zatrudnienia u płatnika składek w okresie 15.11.2005r. - 31.07.2006r., tj. na okres, na jaki została zawarta umowa o pracę. Jednocześnie nie został zgłoszony z tytułu zatrudnienia na umowę o pracę do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych w okresie od 25.05.2005r. do 14.11.2005r. Ubezpieczony zeznał, że świadectwo pracy uzyskał jedynie za okresy, kiedy pracował na podstawie formalnych umów o pracę, chociaż przed podpisaniem umowy też pracował u T. S. od połowy maja 2005r. W tym czasie od maja do listopada 2005r. robił w zasadzie to samo co później po podpisaniu umowy. Do pracy przychodził codziennie. Pracował jako operator walca, czasem jako kierowca. Polecenia wydawał mu z reguły syn T. S. - J., który mówił mu kiedy ma się stawiać do pracy, w jakich godzinach i co ma robić. Chciał pracować, więc początkowo nie naciskał na zawarcie umowy, dopiero później podpisano z nim umowę.

P. D. został zgłoszony do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu zatrudnienia u płatnika składek w okresie 22.09.2005r. do 23.05.2006r., tj. na okres, na jaki została zawarta umowa o pracę. Jednocześnie nie został zgłoszony z tytułu zatrudnienia na umowę o pracę do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych w okresie od 13.08.2005r. do 21.09.2005r. Ubezpieczony przesłuchany w charakterze strony zeznał, że pracował u odwołującego przed podpisaniem formalnej umowy o pracę przez okres około 1,5 miesiąca na stanowisku kierowcy mechanika. Czasem pracował od poniedziałku do piątku, czasem cztery dni w tygodniu, czasem dwa. Pracował 8 - 10 godzin dziennie. Wynagrodzenie było uzależnione od liczby przepracowanych godzin. Ubezpieczony podkreślił, że charakter jego pracy przed formalnym podpisaniem umowy, jak też po jej podpisaniu czym się nie różnił. Wykonywał polecenia odwołującego. Fakt, iż w/w rzeczywiście świadczył pracę na rzecz T. S. w spornym okresie potwierdza też m.in. raport dzienny z 13.08.2005r. (vide akta kontroli).

Sąd zasadniczo dał wiarę zeznaniom ubezpieczonych. Są one szczere, przekonujące, korespondują ze sobą, znajdują ponadto, jak wskazano wyżej, potwierdzenie w dokumentach w postaci zachowanych kart drogowych, raportów imiennych, tacek tachografów czy nałożonych mandatów. Najbardziej „zachowawcze” zeznania złożył ubezpieczony P. J., który jako jedyny nie potwierdził jednoznacznie ciągłości swojego zatrudnienia u odwołującego w okresie wskazanym w zaskarżonej decyzji, utrzymując za odwołującym, że pracował tylko w niektóre dni w tygodniu, na wezwanie odwołującego. Przyznał jednak, że polecenia wydawał mu pan S., który mówił mu, kiedy ma się stawić,

gdzie ma jechać i co ma robić, a za wykonaną pracę otrzymywał wynagrodzenie. Podkreślić należy, że ubezpieczony J. to jedyny z ubezpieczonych objętych przedmiotowym postępowaniem, który w dalszym ciągu jest zatrudniony w firmie (...). Oczywistym jest więc, że z obawy przed ewentualnymi konsekwencjami ze strony pracodawcy, będzie on składał zeznania korzystne dla tego ostatniego. Z tych względów do zeznań P. J. Sąd podszedł ze szczególną ostrożnością, uznając ostatecznie, że nie można dać im wiary w części dotyczącej sporadyczności w świadczeniu pracy na rzecz odwołującego w okresie wskazanym w decyzji, gdyż przeczy temu pozostały materiał dowodowy zgromadzony w sprawie. Z zeznań pozostałych ubezpieczonych przesłuchanych w przedmiotowej sprawie wynika w sposób jednoznaczny, że ich praca w okresach wskazanych w decyzjach, był świadczona codziennie, czasem również w soboty i miała charakter odpowiadający klasycznemu stosunkowi pracy. Zeznania tych ubezpieczonych złożone na rozprawie są w ocenie Sądu najbardziej obiektywne, gdyż nie pozostają oni aktualnie z odwołującym w stosunku pracy i nie mają realnego celu w składaniu nieprawdziwych zeznań. Niektórzy z ubezpieczonych wskazywali również na przyczynę różnic w zeznaniach składanych w toku postępowania kontrolnego przez ZUS wskazując, że składając te zeznania byli jeszcze pracownikami odwołującego, stąd z obawy przed utratą pracy, nie potwierdzali w pełni swojego zatrudnienia w spornym okresie. W toku postępowania podnoszony był również fakt nieporozumień pomiędzy J. S. i G. K., które skutkowały rozwiązaniem umowy o pracę z tym ubezpieczonym, jednakże fakt ten, nie może zdaniem Sądu przesądzać o nieprawdziwości zeznań tego ostatniego, podczas gdy zeznania tożsamej treści złożyli pozostali ubezpieczeni, którzy nie pozostawali i nie pozostają z byłym pracodawcą w żadnym konflikcie.

Sąd przesłuchał również w charakterze świadka J. S., który w imieniu swojego ojca T. S., zajmuje się faktycznym prowadzeniem firmy. Świadek ten przyznał, że w firmie ojca T. S. jest pełnomocnikiem i kierownikiem firmy. Świadek przyznał, że w firmie była praktyka, że osoba przyjmowana do pracy nie była od razu zgłaszana do ubezpieczeń. Przyjmując pracownika do pracy najpierw sprawdzał czy taka osoba nadaje się do pracy. Dzwonił do takiej osoby, mówił żeby przysłała do pracy, wysyłał ją np. samochodem na jakąś budowę. W taki sposób sprawdzał wszystkich sześciu ubezpieczonych, których dotyczy przedmiotowe postępowanie. Świadek utrzymywał jednak, że osoby takie pracowały sporadycznie. Ewidencję pracowników sprawdzanych prowadził sam, zapisywał sobie na kartce dni i godziny pracy takich osób. Wynagrodzenie pracownikom sprawdzanym było płacone do ręki, bez pokwitowań, czasem raz na tydzień, raz na miesiąc, bądź po przepracowaniu kilku dni. Świadek przyznał, że w firmie była praktyka niszczenia raportów dziennych, już po sporządzeniu faktur. Świadek utrzymywał również, że nie było obowiązku przechowywania kart drogowych.

Podobnej treści zeznania złożyła J. K.. Również ona potwierdziła, że pracownicy przed formalnym podpisaniem umowy byli sprawdzani, wzywani na tzw. telefon. Pracę świadczyli sporadycznie, nie podpisywali list obecności. Świadek potwierdziła, że na polecenie pracodawcy również ona zajmowała się niszczeniem dokumentów w postaci kart drogowych i raportów dziennych.

Zeznaniom J. S. i J. K. Sąd dał wiarę jedynie częściowo. Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadków w części, w której przyznali oni, że ubezpieczeni przed formalnym zawarciem umowy o pracę świadczyli pracę na rzecz odwołującego, za wynagrodzeniem, w miejscu i czasie wskazanym przez pracodawcę. Sąd odmówił zaś wiary zeznaniom świadków w części, w której wskazywali oni, że ubezpieczeni przed formalnym zawarciem umowy o pracę pracowali jedynie sporadycznie, celem sprawdzenia ich kwalifikacji zawodowych. Przeczą temu w szczególności zeznania samych ubezpieczonych, jak też dowody z dokumentów, w szczególności w postaci raportów dziennych, kart drogowych, mandatów, tarcz tachografów. Z przeprowadzonych dowodów wynika, że odwołujący wprowadził w firmie swego rodzaju praktykę, polegającą na zatrudnianiu pracowników na kilkumiesięczne okresy przed zawarciem formalnej umowy o pracę, przy czym praca w tym okresie miała charakter ciągły, a nie jak wskazywali świadkowie, sporadyczny. Ponadto, jak słusznie w odpowiedziach na odwołania podniósł ZUS, sprawdzeniu pracownika pod kątem przydatności do wykonywania obowiązków pracowniczych na danym stanowisku pracy służy umowa na okres próbny, która również rodzi obowiązek ubezpieczenia.

Odnosząc się do pozostałych dokumentów uzyskanych w toku postępowania nadmienić należy, że w dużej mierze dotyczą one kwestii, nie mających bezpośredniego związku z przedmiotem niniejszego postępowania. Protokół kontroli podatkowej w firmie odwołującego z 07.01.2013r., jak też wyciągi z załączników do protokołu kontroli,

dotyczą m.in. nieprawidłowości w zakresie podatku VAT i wynagrodzeń wypłaconych poza ewidencją i odnoszą się jedynie w niewielkiej części do ubezpieczonych objętych przedmiotowym postępowaniem i okresów wskazanych w zaskarżonych decyzjach. Z dokumentów tych wynika m.in., że również Urząd Skarbowy w O. poczynił ustalenia, z których wynika, że G. K. w miesiącach, czerwiec, lipiec i sierpień 2008r. świadczył pracę na rzecz odwołującego i pobrał z tego tytułu wynagrodzenie (vide wyciąg z protokołu kontroli). Nieprawidłowości w zakresie wypłat wynagrodzeń co do pozostałych ubezpieczonych nie dotyczą natomiast okresów objętych zaskarżonymi decyzjami.

Reasumując powyższe, w ocenie Sądu Okręgowego, nie może budzić wątpliwości, że ubezpieczonych Ł. D., G. K., R. K., F. K., P. D. i P. J., w okresach wskazanych w decyzjach, tj. w okresach poprzedzających formalne zawarcie z nimi umowy o pracę, łączył z odwołującym stosunek pracy. W okresach wskazanych w decyzjach pracowali oni stale, systematycznie, w miejscu, czasie i w godzinach wskazanych przez pracodawcę, stosując się do jego poleceń. Nie dysponowali samodzielnością w wykonywaniu powierzonych zadań, będąc w tym zakresie w pełni podporządkowani pracodawcy. Za wykonywaną pracę otrzymywali wynagrodzenie, określone stawką godzinową. Podkreślić należy, że charakter ich zatrudnienia w okresach wskazywanych w zaskarżonych decyzjach, nie różnił się niczym od charakteru ich pracy po zawarciu formalnych umów o pracę. Istotną trudnością na płaszczyźnie dowodowej w przedmiotowej sprawie był fakt, że dokumentacja pracownicza w postaci kart drogowych, raportów dziennych oraz zeszytu, zawierającego ewidencję czasu pracy pracowników i kwot wypłaconego im wynagrodzenia, była w firmie niszczone, co przekładało się na trudności w wykazaniu dokumentami ciągłości w świadczeniu pracy przez ubezpieczonych, jednakże zwrócić należy uwagę, że ZUS w zaskarżonych decyzjach, jako daty początkowe objęcia obowiązkiem ubezpieczenia przyjmował tzw. daty pewne początku zatrudnienia, wynikające z reguły z zachowanych dokumentów w postaci kart drogowych czy raportów imiennych, na co wskazywała w swoich zeznaniach I. P..

Biorąc pod uwagę wszystkie wskazane wyżej argumenty, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd oddalił odwołania od zaskarżonych decyzji z ZUS z dnia 25.09.2012r. nr (...), 28.09.2012r. nr (...), 27.09.2012r. nr (...), 27.09.2012r. nr (...), 27.09.2012r. nr (...), 28.09.2012r. nr (...), gdyż są ona zasadne i odpowiadają prawu.

O kosztach zastępstwa prawnego Sąd orzekł w oparciu o art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. § 12 ust.2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, zasądzać od odwołującego na rzecz ZUS kwotę 360 złotych (tj. 60 złotych za każdą z połączonych do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia spraw).